

C141 – ECO13

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

22 maart 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, WERK EN SOCIALE ECONOMIE

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de loonkloof tussen mannen en vrouwen	1
Vraag om uitleg van de heer Jan Peumans tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over buurt- en nabijheidsdiensten	6

Waarnemend voorzitter: de heer Roland Van Goethem, ondervoorzitter

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de loonkloof tussen mannen en vrouwen

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, ik had deze vraag al enkele maanden geleden ingediend, maar heb ze toen laten uitstellen omdat er initiatieven ter zake op komst waren. Omdat men daar ondertussen nog niet mee begonnen is, heb ik mijn vraag toch op de agenda laten zetten. Niet toevallig is het binnenkort, op 30 maart, opnieuw Equal Pay Day. Dat is een dag vroeger dan gepland, omdat ervan wordt uitgegaan dat er de jongste jaren toch wat vooruitgang is geboekt. Ere wie ere toekomt: het ABVV organiseert mee deze dag, en niet de vakbond waar ik ooit heb gewerkt. Het probleem blijft uiteraard heel acuut.

Het is voor iedereen vrij duidelijk. Sinds 1948 is er het beginsel van de gelijke beloning van mannen en vrouwen voor werk, ingeschreven in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. Er is sprake van een hele lijst van rechtsbronnen die verwijzen naar die gelijke beloning voor gelijkwaardig werk. Zo is het principe ook opgenomen in Conventie 100 van de Internationale Arbeidsorganisatie, in artikel 119 van het EG-verdrag en in artikel 43 van het Europees Sociaal Handvest. Nadien was er de richtlijn 75/119, de richtlijn 76/207 en de richtlijn van 24 juli 1986 over de gelijke behandeling in ondernemings- en sectorale regelingen inzake sociale zekerheid. In 1994 publiceerde de EU een memorandum betreffende gelijke beloning voor gelijke arbeid. In 1996 was er een publicatie van de Europese Commissie. Er was de Strategie voor Werk van Lissabon in 2000, die richtlijnen uittekende om ongelijkheden, zoals onder meer die loonkloof, weg te werken.

In België bestaat er een vrij goed wetgevend kader, met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, cao 25 van de Nationale Arbeidsraad en de wet van 7 mei 1999 inzake de gelijke behandeling van mannen en vrouwen. Rechtsbronnen te over dus. We kunnen wel uitgaan van een wettelijke gelijke beloning voor gelijkwaardig werk, maar de realiteit blijkt nog steeds enigszins anders te zijn.

Volgens het laatste rapport van de EU bedroeg de gemiddelde loonkloof tussen mannen en vrouwen vóór de toetreding van de 10 nieuwe lidstaten 17,2 percent. In de EU van de 25 lidstaten bedraagt de loonkloof gemiddeld

16,3 percent. In België is dat blijven hangen op 18 percent. In het Witboek van Voka-Kamer van Koophandel Mechelen wordt verwezen naar een studie van SD WORX, waaruit blijkt dat de salarissen van vrouwen 17 percent lager liggen dan die van mannen in vergelijkbare functies. Slechts 11 percent van de vrouwen maakt deel uit van de inkomenscategorie boven 6000 euro bruto per maand. In de lagere categorieën, tot 2000 euro per maand, maken de vrouwen echter de meerderheid uit.

Er zijn nogal wat initiatieven ter zake. Ik verwees al naar de Equal Pay Day van het ABVV. Er is ook een samenwerking tussen het ACV en het HIVA. Dat is het initiatief van de Loonwijzer, in het kader van een ESF-project. Daaruit blijkt dat die loonkloof de jongste jaren nog is toegenomen. Bovendien werd vastgesteld dat de loonkloof varieert naargelang de provincies. Zo is ze blijkbaar het grootst in Vlaams-Brabant, Waals-Brabant en Antwerpen. Zelfs in sectoren waar de laagste lonen worden uitbetaald, zoals het hotelbedrijf, warenhuizen, de textielnijverheid en breiwerk, verdienen vrouwen nog steeds duidelijk minder dan hun mannelijke collega's. De bestaande initiatieven zijn dus blijkbaar onvoldoende om de loonkloof tussen mannen en vrouwen te dichten. Vrouwen verdienen niet alleen minder voor gelijkwaardig werk. Ook de kans op armoede is voor vrouwen blijkbaar 3 percent groter dan voor mannen. Volgens het Europese rapport bestaat die kans al met een loonverschil van 16 percent.

Tot nu toe zijn het vooral de sociale partners – met Loonwijzer, MijnLoon, Dicht de genderkloof en Equal Pay Day – die het initiatief nemen en acties voeren. De vraag is of de overheid ook een steuntje in de rug kan geven. Op de websites van de overheid die gaan over gelijke kansen, is het vaak vruchteloos zoeken naar informatie over die loonkloof. Wel zijn er overheids-campagnes over gelijke kansen, antidiscriminatie en diversiteit, maar de problematiek van de loonkloof tussen mannen en vrouwen komt niet aan bod.

Mevrouw de minister, welke acties zult u als bevoegd minister van Gelijke Kansen nemen om de loonkloof tussen mannen en vrouwen te dichten? Steunt u de net opgesomde bestaande initiatieven? Werden er reeds initiatieven of campagnes financieel ondersteund door de Vlaamse overheid?

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, ik wil me graag

aansluiten bij deze vragen. Het is schrijnend anno 2007 te moeten vaststellen dat vrouwen nog steeds een kwart minder verdienen dan mannen. Volgende week is het inderdaad opnieuw Equal Pay Day. Die valt doorgaans op 31 maart, omdat vrouwen per jaar gemiddeld 3 maanden langer – dus 15 maanden – moeten werken om hetzelfde jaarloon als mannen te krijgen. Het was trouwens de bedoeling dat die datum elk jaar vroeger zou komen te liggen. Dit jaar vindt Equal Pay Day 1 dag vroeger plaats, op 30 maart. Zo'n heel groot succes is dat dus niet. De cijfers die de heer Laurys aanhaalde, zijn inderdaad nogal confronterend. Er is sprake van een loonkloof van 18 percent. Het is zelfs erger. In sommige onderzoeken wordt uitgegaan van een loonkloof van 13 tot 39 percent.

Er zijn natuurlijk elementen die deze loonkloof misschien deels kunnen veroorzaken. Vrouwen werken vaker deeltijds, al dan niet uit vrije wil. Meisjes komen vaker terecht in typische vrouwenberoepen, die vaak financieel lager worden gewaardeerd. Ze hebben het blijkbaar nog steeds heel moeilijk om dat glazen plafond te doorbreken. Zo bekleden veel te weinig vrouwen leidinggevende functies, zoals die van bedrijfsleider, terwijl meisjes vandaag jongens al heel sterk hebben bijgebeend of zelfs ingehaald qua opleidingsniveau. Er schort er toch iets. Dat heeft niet enkel gevolgen voor het loonbriefje, maar ook voor het pensioen en het armoederisico op latere leeftijd.

Mevrouw de minister, collega Laurys zegt dat er niet veel gebeurt vanuit de overheid, maar u hebt het initiatief MV United genomen. Ik weet dat deze problematiek u ter harte gaat, dat zou voor ons allemaal zo moeten zijn. Vandaar dat we vanuit de meerderheid een voorstel van resolutie voorbereiden dat we hopelijk volgende week kunnen neerleggen.

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de voorzitter, ik sluit me graag aan bij de vraag van de heer Laurys. Het verwondert mij enigszins dat de gelijkstelling van de lonen van mannen en vrouwen nog niet wettelijk geregeld is. Ik dacht dat dat al lang het geval was.

Is het niet markteconomisch geregeld? Ligt dat niet vast in cao's? Is er geen rol weggelegd voor de sociale secretariaten waar de meeste kmo's bij aangesloten zijn? Ik weet uit ondervinding dat men bij aanwerving gehouden is aan bepaalde minimumloonschalen en men dat loonniveau opvraagt bij het eigen sociale secretariaat. Kan de overheid geen informatie sturen of de loonschalen gelijkstellen? Waarom bestaat de kloof tussen mannen en vrouwen nog altijd?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer de voorzitter, ik wil me ook graag aansluiten bij de vraag van de heer Laurys. Dit is een complexe materie en ik hoor hier duizelingwekkende cijfers tot 39 percent. Ik wil oproepen om het debat sereen en ernstig te houden. Er is een probleem, maar dat kan pas goed worden benaderd wanneer men het echt kent.

Mevrouw de minister, ik roep u op om alles mooi op een rijtje te zetten en het debat op een juiste manier te voeren, met juiste cijfers en oorzaken, waarvoor gepaste maatregelen kunnen worden genomen. Er zijn verschillende oorzaken van de loonkloof tussen mannen en vrouwen: objectieve en subjectieve verschillen. We moeten vermijden om alles op een hoop te gooien.

Bij objectieve verschillen denk ik aan de loopbaankeuze: mensen die deeltijds werken hebben minder kans om snel carrière te maken. Men moet voldoende informatie geven over de consequenties van de keuze voor een deeltijdse loopbaan. De gekozen sector is een objectieve oorzaak: in bepaalde sectoren liggen de lonen duidelijk hoger, dat weten we allemaal. Anciënniteit is een oorzaak: vrouwen zijn gemiddeld later op de markt gekomen dan mannen. Maar er zijn ook subjectieve oorzaken. Men kan spreken van een toegangsdiscriminatie: vrouwen groeien minder snel door. Dat wordt benoemd met de term 'glazen plafond'.

Ik kom niet tussen om aan te geven dat het probleem niet bestaat, integendeel. Ik denk wel dat er sneller oplossingen worden gevonden als we in het debat de juiste oorzaken analyseren. Mevrouw de minister, hebt u een goede kijk op het probleem in Vlaanderen? Ook objectieve oorzaken mogen niet zomaar als normaal worden aanvaard. Kunt u op elke oorzaak een antwoord geven vanuit het beleid?

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Collega's, mijnheer Laurys, ik dank u voor de vraag. Ze komt spijtig genoeg op het juiste moment. Het is zeker de moeite om op te sommen wat er allemaal gebeurt. Ik was van plan onmiddellijk over te gaan naar het beleid, maar ik sta eerst even stil bij de complexiteit van de loonkloof, in antwoord op jullie vragen.

Een eerste nuancering: ik ben de loonkloof gaandeweg de loopbaankloof gaan noemen. De loonkloof tussen mannen en vrouwen is het resultaat van een waarderingsdiscriminatie. Dat betekent ongelijk loon voor hetzelfde werk. Dat is echte discriminatie. Je zit op hetzelfde bureau, doet hetzelfde werk en de man wordt meer betaald dan de vrouw.

Het is ook het resultaat van verschillen in kwantitatieve arbeidsmarktparticipatie. De heer Van den Heuvel

verwijst daarnaar. Het gaat om het feit dat vrouwen vaker deeltijds werken of loopbaanonderbreking nemen en dus minder anciënniteit opbouwen. Dat heeft een effect op hun loopbaanontwikkeling.

Daarnaast is er het gegeven van een horizontaal en verticaal gesegregeerde arbeidsmarkt. Dat wil zeggen dat er een oververtegenwoordiging is van vrouwen in slecht betaalde beroepen en sectoren én in lage functieniveaus. Het niet doorstromen van vrouwen naar hogere functies staat bekend als het glazen plafond en is ook een aspect van de loopbaankloof. De segregaties zijn het gevolg van toegangsdiscriminatie, bijvoorbeeld het systematisch aanwerven van mannen voor bepaalde functies, en gecumuleerde verschillen tussen man en vrouw in individuele voorkeuren en verwachtingen ten opzichte van werk en carrière.

De ongelijke verwachtingen geven onder andere aanleiding tot verschillen in studiekeuze. Een heel recent onderzoek, dat ik heb laten uitvoeren door het Centrum van Gelijke Kansen, gaf het alarmerende bericht dat de studiekeuze van meisjes en jongens er de laatste jaren op achteruit is gegaan. Dat betekent dat meisjes overwegend kiezen voor zachtere meisjesstudierichtingen en jongens voor hardere jongensstudierichtingen. Dat lijkt op zich geen probleem, maar het heeft een ongelofelijk effect op de arbeidsmarkt later. Vaak kiezen vrouwen voor richtingen die lager betaald zijn of weinig beroepsperspectief bieden. Denk maar aan de opleiding mode: dat klinkt goed, maar is eigenlijk een mooie nieuwe naam voor snit en naad. We weten dat veel meisjes, ook veel allochtone meisjes, kiezen voor deze richting die bijzonder weinig perspectieven biedt op de arbeidsmarkt. De verwachtingen leiden tot verschillen in beroepskeuze, grotendeels een gevolg van verschillen in studiekeuze, en in kwantitatieve arbeidsmarktparticipatie.

We stellen dus vast dat de loonkloof vooral een loopbaankloof is. De loonkloof is daarbij geen black box. Ze kan voor een groot deel verklaard worden. Het andere deel kunnen we echter niet verklaren en dat is harde discriminatie, ongelijk loon voor gelijk werk. Ik spreek liever van verklaard en onverklaard, dan van subjectief en objectief.

Dat een groot deel van de loonkloof verklaarbaar is, wil niet zeggen dat dit deel goed te keuren valt of dat we er niets aan moeten doen. Dat heb ik ook niet gehoord. We moeten die twee wel uit elkaar houden. Het ene vraagt een meer juridische oplossing in functieclassificaties, het andere vraagt een doorgezet beleid op loopbaanontwikkeling. Als minister van Gelijke Kansen zet ik in op zowel het verklaarbare als het onverklaarbare deel. Loopbaanontwikkeling is de beleidsprioriteit die ik sinds het begin van deze legislatuur naar voren schuif. Dit betekent dat het loopbaanprobleem in zijn complexiteit wordt benaderd, met oog voor alle fasen, voorbereiding,

opstart, uitbouw, loopbaaneinde, en alle aspecten zoals glazen plafond, glazen muren, loonkloof, randvoorwaarden en goede combinatie tussen arbeid en gezin.

Ik wil benadrukken dat ik in mijn beleid aandacht heb voor de onzichtbare discriminaties van mannen. Terwijl het glazen plafond vooral vrouwen parten speelt, worden mannen geconfronteerd met een zogenaamde promotiedwang, die steunt op volledige beschikbaarheid. Er wordt van hen niet verwacht dat ze hun loopbaan onderbreken omdat het cliché leeft dat wie eventjes zijn carrière afbreekt, niet meer geïnteresseerd zou zijn om daar terug in te stappen.

Daar aandacht voor hebben, vind ik net zo belangrijk: ten eerste hebben ook mannen het recht om kinderen op te voeden of zorgtaken te doen en ten tweede is het belangrijk om mannen te betrekken in het debat over loopbaanontwikkeling. Als je een tijdje buiten de arbeidsmarkt staat, heeft dat effecten op je anciënniteit. Maar zelfs los daarvan, heeft het een negatief effect op je loopbaanontwikkeling. Dat zet mannen absoluut niet aan om even uit hun carrière te stappen. Beide hiertoe de kans geven is belangrijk voor het gezin en voor een goede loopbaanontwikkeling.

Heel wat van deze aspecten overschrijden het beleidsveld Gelijke kansen. Met veel overtuiging neem ik de coördinatie ervan op mij. In mijn verticale beleid vul ik aspecten in, daar kom ik straks op terug. Maar een belangrijk deel moet worden uitgevoerd binnen de beleidsdomeinen van mijn collega's.

Als we het hebben over beleid verwijs ik in de eerste plaats naar de opencoördinatiemethode (OCM). Daarin heeft loopbaanontwikkeling een heel prominente plaats gekregen. De verschillende bevoegdheidssterreinen, specifiek de thema's gender, seksuele identiteit en fysieke toegankelijkheid, zijn opgenomen in de OCM. Er werden dus strategische en operationele doelstellingen ontwikkeld en de eerste stappen worden gezet om deze doelstellingen via actieplannen concreet uit te voeren.

De OCM functioneert goed. Misschien moeten we eens de tijd nemen om een stand van zaken op te maken. In ieder geval worden in de loop van het najaar van 2007 de geactualiseerde en nieuwe actieplannen ingewacht.

Ik ga niet alle aspecten van loopbaanontwikkeling overlopen die in de OCM zitten. U verstaat dat Werk uiteraard een cruciaal beleidsdomein is. Minister Vandenbroucke neemt heel wat initiatieven, ook op het vlak van Onderwijs en de keuze van jongens en meisjes voor verschillende studierichtingen. In samenspraak met minister Vervotte wordt er extra geïnvesteerd in kinderopvang. Ook vanuit mijn bevoegdheid Sociale Economie, wordt er hard gewerkt aan een actieplan flexibele en occasionele kinderopvang. Op alle beleidsterreinen zijn belangrijke actiepunten opgenomen.

Zo kom ik tot het verticale beleid binnen Gelijke Kansen. Laat me beginnen bij verder onderzoek. Collega Van den Heuvel haalde ook aan dat het belangrijk is om te weten waarmee we bezig zijn en te meten welke vooruitgang we al dan niet boeken.

In het eerste Vlaamse Genderjaarboek, dat begin dit jaar verschenen is – en ik hoop dat jullie allemaal een exemplaar gekregen hebben, zo niet moet ik er dringend iets aan doen – wordt de focus gelegd op de positie van vrouwen en mannen op de arbeidsmarkt en in het bijzonder op de loopbaankloof. Hierin wordt veel statistische informatie samengebracht enerzijds over mannen en vrouwen in domeinen van het maatschappelijke leven die onlosmakelijk verbonden zijn met de arbeidsmarkt, en anderzijds over het specifieke thema van mannen en vrouwen in de eindloopbaanfase. Professor Luc Sels en Gert Theunissen becijferen, duiden en verklaren in het Genderjaarboek de loonkloof en de loopbaankloof.

Daarnaast is een aparte onderzoeksopdracht gegeven aan het Steunpunt Werk, Arbeid en Vorming en de Vlerick Hogeschool om aan te geven hoe de huidige statistische registratie kan worden bijgestuurd. Het doel is om de tijdelijke uitstap als een van de oorzaken van het glazen plafond in kaart te brengen.

Ik ga verder met het aspect regelgeving. In een van de overzichten van TerZake rond vijftig jaar Europese Unie werd gefocust op een artikel in het verdrag dat gaat over de gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het werk. Dat artikel is zeer lang dode letter gebleven, tot een moedige airhostess zich naar de rechtbank begaf. Pas op dat moment is de regelgeving op gang gekomen om de gelijkheid tussen mannen en vrouwen in de wet in te schrijven. Elke werkgever die een vrouw minder betaalt dan een man voor hetzelfde werk, kan daarvoor veroordeeld worden. Dat gebeurt nog regelmatig.

Maar we weten allemaal dat regelgeving onvoldoende is om de situatie op het terrein recht te trekken, zeker gegeven de complexiteit van de loopbaankloof. Toch hebben we zaken gerealiseerd. Vanuit het Vlaamse Gelijke-kansenbeleid werd op Vlaams niveau de goedkeuring bekomen met betrekking tot de ratificatie van het verdrag 156 betreffende gelijke kansen voor en gelijke behandeling van mannelijke en vrouwelijke werknemers.

Het quotadecreet komt binnenkort aangepast in het parlement. Dat zullen we hier zeker bespreken. We hebben de tekortkomingen uit het bestaande quotadecreet rechtgezet. Ik combineer dat met een quasi zerotolerantiebeleid in de Vlaamse Regering bij de samenstelling van de raden van bestuur. Ik vind dat belangrijk in de bestrijding van het glazen plafond. Het maakt vrouwen met capaciteiten zichtbaar in allerlei raden van bestuur, waar nu, en dat zie ik dagelijks, vooral binnen het mannelijke netwerk wordt gerekruteerd. Dat is niet altijd gemakke-

lijk en ik maak me er in de regering waanzinnig onpopulair mee. Ik ben onverzettelijk omdat het een voorbeeldfunctie vervult.

Mevrouw Hostekint, u verwees naar de grootscheepse campagne MV United. Voor de eerste keer hebben we op Vlaams niveau een breed crossmediaal project opgezet, met de zeer royale financiële steun van Europa in het kader van het Europees Jaar van Gelijke Kansen. Dit loopt in samenwerking met het Europees Sociaal Fonds, de VRT, Sanoma Magazines/Comeva en andere partners. Sanoma Magazines omvat bijna alle vrouwenbladen die Vlaanderen rijk is. Geloof me vrij, dat is hét medium dat de Vlaamse vrouw bereikt.

Via die weg zijn we offensief bezig rond de combinatie gezin en arbeid en gelijke kansen voor mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt. De echte doelstelling is de discussie zeer laagdrempelig tot in de huiskamer te brengen. Er zijn ook twee programma's en twee magazines die zullen verspreid worden bij de bladen van Sanoma Magazines.

In dit project is er expliciet aandacht voor de arbeidsmarktpositie van allochtone vrouwen. Dit is nodig, ook vanuit het oogpunt van de loonkloof. Allochtone vrouwen verdienen bovenop de bestaande loonkloof tussen mannen en vrouwen nog eens 10 percent minder dan hun autochtone vrouwelijke collega's. Dat geeft aan hoe achterstelling kan cumuleren.

Uiteraard steun ik de bestaande initiatieven om die loonkloof weg te werken. De overheid heeft ter zake een belangrijke taak, maar de sociale partners, dus zowel de vakbonden als de werkgevers, hebben hier een bijzondere opdracht. Ik vind het heel goed nieuws en uitermate belangrijk dat de vakbonden die taak ook op zich hebben genomen.

Het klopt niet helemaal dat er helemaal geen campagne wordt gevoerd op dit vlak, integendeel. In het begin van de zittingsperiode was er de campagne over honderd jaar vrouwenstrijd, die zich heel specifiek heeft toegespitst op de loopbaankloof, met absurde slogans als 'Dat mannen meer verdienen is logisch, ze werken harder'. In de body copy stond dan een verwijzing naar de in 1978 goedgekeurde wet over gelijk loon voor gelijk werk.

Uiteraard is er ook de brede campagne MV United. Van de door u opgesomde initiatieven wordt de ACV-actie Dicht de genderkloof met middelen van het ESF gefinancierd, in het kader van de Equalprojecten. De Vrouwenloonwijzer en de online levensloopbaanchecker vormen daar onderdelen van. Daarnaast wordt een cao-databank ontwikkeld over lonen in de verschillende sectoren, waarbij de online onderhandelings-

simulator wordt aangepast. Dit project begon op 15 november 2004 en loopt tot 30 april 2008.

Het totale goedgekeurde ESF-bedrag is afgerond 252.000 euro en dat van VESOC afgerond 200.000 euro. Bovendien zijn alle door u voormelde initiatieven genomen door vakbonden. Net als andere organisaties en lokale besturen kunnen ze binnen mijn bevoegdheid werkingsbudgetten krijgen: ze kunnen namelijk project-subsidies aanvragen voor projecten die inhoudelijk en vormelijk voldoen aan de voorwaarden die vermeld staan in de Subsidiegids.

Ik heb misschien sommige zaken niet vermeld, maar ik hoop te hebben aangetoond dat het belangrijk is dat de Vlaamse Regering hiermee bezig is. Dat geldt niet alleen voor mezelf als minister Van Gelijke Kansen. Ik coördineer dat uiteraard, maar vrij veel dingen vallen onder de bevoegdheden van mijn collega's. Los daarvan wordt er binnen het verticale domein, vooral in dit gelijkheidsjaar, heel wat extra geïnvesteerd, in het bijzonder dan wat MV United betreft.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mevrouw de minister, ik dank u voor deze inventaris van alles wat er gebeurt inzake de loopbaankloof. Dat is inderdaad een veel beter woord dan de loonkloof. Die term is eigenlijk al een antwoord op de vraag van de heer Vrancken. Dit is immers natuurlijk niet louter een probleem van cao's of minimumlonen. Het gaat veel verder dan dat.

Mevrouw de minister, het is nooit mijn bedoeling geweest om te twijfelen aan uw intentie om daaraan te werken, maar op het terrein ervaart men soms wat ruis op de communicatie. Het is misschien goed dat die communicatie met de organisaties uit de sector die concreet bezig zijn met deze problematiek, wordt aangehouden. Naar aanleiding van de Equal Pay day zullen een aantal van de vandaag besproken onderwerpen opnieuw aan bod komen. Ik heb er uw beleidsbrief eens op nagelezen. Behalve de aanhaling van het gender op bladzijde 21, heb ik daar geen specifieke aandacht gevonden voor dat probleem van die loonkloof. Nogmaals, ik twijfel niet aan uw intenties, maar het is misschien nodig dat deze problematiek iets meer in de schijnwerpers komt. Uiteraard moeten zowel alle bevoegde ministers als alle betrokken actoren in het sociale veld ter zake hun verantwoordelijkheid opnemen.

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Gelijk werk betekent inderdaad gelijk loon. Wij passen dat toe in ons bouwbedrijf. Dat is een vrij harde wereld. De loonshalen zijn voor iedereen gelijk voor mij. Ik heb een arbeidster in dienst. Die dame verdient net zo veel als haar mannelijke colle-

ga's. Toch zeg ik op voorhand aan die mannen dat ze haar niet mogen behandelen als een gelijke. U mag me niet verkeerd begrijpen: daarmee bedoel ik dat ze haar niet mogen laten sleuren en sjouwen met zware zakken. Ze moeten zich wat dat betreft toch enigszins gentlemanlike opstellen.

Ik krijg van de mannen vaak te horen dat zij net zo veel verdient, terwijl ze eigenlijk lichter werk moet doen. Dat is iets om over na te denken. Dat leeft dus aan de basis. De mannen vinden dat ze worden benadeeld wat hun loon betreft, omdat de dame in kwestie toch wel wat lichter werk moet doen. Dat is misschien een mentaliteitsprobleem. Ik probeer dat recht te trekken. Men moet de dialoog aangaan met die mannen. Dat probleem rijst dus op de werkplek, en zorgt voor frictie tussen mannen en vrouwen.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de minister, ook ik dank u voor uw antwoord. U hebt een mooi en ook heel genuanceerd overzicht gegeven. Dat lijkt me de juiste houding. Ik ben het er ook mee eens dat termen als 'objectief' en 'subjectief' misschien beter niet worden gebruikt.

Er moeten juridische aanpassingen komen met betrekking tot functieclassificaties en er moet iets gebeuren aan de levenshouding. Dat begint al met de juiste studiekeuze. In deze commissie hebben we ter zake al een discussie gehad met minister Moerman. Er studeren meer meisjes aan de universiteit dan vroeger. Er studeren in totaal meer meisjes dan jongens. Kijken we echter naar de studierichtingen die ze kiezen, dan blijkt er een groot verschil te zijn tussen de harde wetenschappen en de menswetenschappen. Ik ben zelf een menswetenschapper.

U stelt terecht de behoeder te zijn van de opencoördinatiemethode. Het gaat immers over een heel breed horizontaal beleid. Dat lijkt me de juiste houding. Een klein deeltje kunnen we oplossen door middel van een genderpolitiek, maar voor het overige gaat het over iets breders, over maatschappelijke houdingen. We moeten bij wijze van spreken meisjes vanaf de lagere school aanmoedigen om niet in een bepaalde richting te denken. Het beleid kan sensibiliseren en de juiste studiekeuze aanmoedigen. Voor de Vlaamse economie is het absoluut nodig dat meisjes die keuze maken. De Vlaamse Regering heeft de voorbije jaren enorme inspanningen gedaan op het vlak van onderzoeksopdrachten. Het is nodig dat we daar de juiste toon vinden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Peumans tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over buurt- en nabijheidsdiensten

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, mijn vraag is geïnspireerd door een aantal elementen. Zo heeft de heer Laurys indertijd een vraag om uitleg gesteld over de verdere financiering van de buurt- en nabijheidsdiensten. Mevrouw de minister, u hebt daar toen volgens mij zeer duidelijke antwoorden op gegeven. We hebben die eens bekeken in het licht van de huidige situatie. Verder krijgen we signalen van – verontschuldig me voor de omschrijving – de zachte sector. De financiering ervan staat enigszins ter discussie.

Er zijn vrij duidelijke uitspraken gedaan naar aanleiding van de vraag die de heer Laurys op 12 april 2005, dus bijna 2 jaar geleden, stelde. Ik moet echter vaststellen dat een aantal dingen toch nog altijd niet geregeld zijn. We hebben hierover een ontwerp van decreet goedgekeurd. Naar aanleiding daarvan hebben we een zeer positieve hoorzitting gehad. Mevrouw de minister, zoals u het tijdens de bespreking van dit ontwerp zelf formuleerde: “Het ontwerp dat nu voorligt, wil een structurele verankering scheppen voor alle experimenten die aan de gang zijn inzake buurt- en nabijheidsdiensten en de collectieve invoegmaatregel, nu lokale diensteneconomie genoemd, door die sector een decretaal kader geven.” De heer Van den Heuvel was verslaggever van die bespreking. U hebt toen een overzicht aan het verslag laten toevoegen van de projecten die onder de buurt- en nabijheidsdiensten en de collectieve invoegmaatregel vallen.

U stelde eveneens dat dit eigenlijk een soort kaderdecreet is, dat zal worden geconcretiseerd in uitvoeringsbesluiten voor de verschillende werkvormen. We hebben dit ontwerp van decreet mee gesteund, temeer daar het – uiteraard – een uitvoering was van het Vlaams regeerakkoord.

U werd tijdens de bespreking ondervraagd over de uitvoeringsbesluiten, zowel met betrekking tot de invulling als met betrekking tot de timing. Ik citeer: “Ze zegt dat die ondertussen in voorbereiding zijn en dat daarover onder andere met de VVSG wordt overlegd.” Zowel ik als de heer Van den Heuvel hadden toen immers terecht opgemerkt dat de lokale besturen ter zake een heel duidelijke verantwoordelijkheid hebben. Ik vind dat niet meer dan logisch. Ik heb er al vaak op gewezen dat heel veel lokale besturen zelf al een soort van sociale economie creëren, zonder dat ze daar één euro subsidie voor krijgen. Lokale besturen zullen immers vaak mensen met beperktere mogelijkheden tewerkstellen. Dat heeft

toch wel gevolgen voor het organiseren van de diensten. Ze worden niet vergoed, maar doen duidelijk inspanningen op dat vlak.

Verder zei u: “In elk geval zullen die uitvoeringsbesluiten op korte termijn moeten worden gefinaliseerd.” Dat is natuurlijk een rekbaar begrip. We hopen daar straks voldoende duidelijkheid over te krijgen. Ik citeer verder: “De minister hoopt dat het decreet op 1 januari 2007 in werking kan treden en dat de eerste erkenningen rond zullen zijn in april van dat jaar. Dat veronderstelt dat ondertussen de uitvoeringsbesluiten klaar zullen zijn en dat onderhandelingen met de andere betrokken ministers en met de lokale besturen worden gevoerd.” Er zijn een aantal ministers die hier heel duidelijk in beeld komen. Uit de contacten die ik heb gehad, heb ik begrepen dat de minister van Welzijn tot nu toe wel haar verplichtingen zou zijn nagekomen, maar dat dit nog niet zo is voor andere ministers. Een voorbeeld is dat van de nieuwe milieuconvenanten. Die zouden pas in het najaar worden afgesloten. De huidige convenanten lopen tot en met 2006, met een verlenging. Er moeten dus nieuwe convenanten komen, waarbij lokale besturen zich financieel kunnen engageren.

Er werden veel vragen gesteld over de financiering van de projecten en de klaverbladfinanciering. Het zou de bedoeling zijn om samen met uw collega's uitvoeringsbesluiten op te stellen. Ik heb bij de bespreking duidelijk gesteld dat het belangrijk is om de continuïteit van de bestaande projecten te garanderen. Ik heb toen mijn bekommernis geuit over het voortbestaan van enkele toeristische projecten, die destijds zijn opgezet, en waarvan de continuïteit niet gegarandeerd is. U antwoordde dat die toeristische projecten een buitenbeentje zijn en dat er nog duidelijkheid moest komen over de verbintenissen die bevoegd minister Bourgeois en de lokale besturen op zich willen nemen. Nu werden die projecten bijna volledig gefinancierd.

Ik ga het antwoord niet citeren dat u in 2005 hebt gegeven. U hebt gezegd dat het ging over een ingewikkelde financiering, maar ook dat u hoopte een structureel kader aan te bieden en dit op korte termijn op te lossen. Nu is het 2007 en deze zaak is niet voldoende duidelijk.

Mevrouw de minister, wat is de stand van zaken met betrekking tot de uitvoeringsbesluiten van het decreet houdende de lokale diensteneconomie, aangekondigd vóór april 2007? Hoe zit het met de concrete invulling van die uitvoeringsbesluiten, onder meer met het oog op de klaverbladfinanciering? Met welke instanties en/of diensten hebt u reeds contact gehad met het oog op de klaverbladfinanciering? Dan gaat het zowel over de federale overheid als over Vlaamse functioneel bevoegde ministers en de lokale besturen. Wat bleek uit die contacten?

Hoe zit het met de bestaande projecten? Wordt de continuïteit van sommige projecten bedreigd, en zo ja, welke? Over hoeveel arbeidsplaatsen gaat het? Waar zitten de knelpunten?

Hoe zit het met de projecten die destijds zijn opgestart in de toeristische sector? Volgens mijn informatie zou het gaan over 21 projecten. Het zou gaan over ongeveer honderd arbeidsplaatsen. Klopt dit? Wat is gebleken uit uw aangekondigde overleg met de bevoegde minister en de lokale besturen?

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mijnheer de voorzitter, ik wil me graag aansluiten bij deze vraag. Toen we het ontwerp van decreet met betrekking tot de lokale diensteneconomie hebben goedgekeurd, was dat eigenlijk een eerste stap in de financiering van de buurt- en nabijheidsdiensten. Ik heb de indruk dat heel wat actoren op het terrein nu bezig zijn met die andere stappen, maar dat er wat vertraging is. Ik stel vast dat er wordt gelobbyd bij andere departementen en lokale besturen. Het is echter duidelijk dat dit decreet slechts een smalle basis is. Dat is ook altijd zo gezegd. Het overige deel van de financiering moet eigenlijk nu nog worden geregeld. Ik ben dus ook bekommerd wat die uitvoeringsbesluiten en die vertraging betreft.

Er zijn ook wat zorgen over het Eenheidsdecreet. Ik weet niet of u er iets over kan zeggen, maar blijkbaar heeft dat ook vertraging oplopen, of wordt er een nieuwe overlegronde georganiseerd.

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik ben me volledig bewust van het belang van de uitvoeringsbesluiten. Het decreet is immers veeleer een kaderdecreet. Op dit moment wordt de laatste hand gelegd aan het algemene besluit dat de uitvoering van het decreet regelt. Dit algemeen besluit regelt het algemene kader. Inhoudelijk en administratief is het besluit klaar. Toch zullen we de vooropgestelde datum van april 2007 niet halen, wegens het afstemmen op de Europese regelgeving met betrekking tot staatssteun. Het is immers belangrijk dat we ervoor zorgen dat dit heel rechtszeker wordt geïmplementeerd.

We kiezen er vandaag voor de lokale diensteneconomie onder te brengen bij de beschikking Diensten Algemeen Economisch Belang. Daar het op dit moment nog niet helemaal duidelijk is hoe de Europese Commissie deze beschikking zelf interpreteert, wordt onderzocht hoe we de maatregel rechtszeker kunnen implementeren. Deze redenering werd gevolgd door de vertegenwoordigers van de Koepel van Buurt- en Nabijheidsdiensten en de VVSG, met wie we ter voorbereiding van de rondetafel-

conferentie gepland voor midden april, reeds een eerste overleg hadden over zowel de inhoud als de timing. Abstractie makend van mogelijke hindernissen op het Europese parcours, mik ik er toch op dit rond te hebben dicht bij het zomerreces. Van zodra het algemene besluit is goedgekeurd, wordt gestart met de thematische besluiten die de klaverbladfinanciering per sector regelen.

Hoe zit het met de concrete invulling van die uitvoeringsbesluiten, onder meer met het oog op de klaverbladfinanciering? Recent werden de uitvoeringsbesluiten opgemaakt om het actieplan flexibele en occasionele kinderopvang uit te voeren. Daarnaast is er een akkoord met minister Anciaux om gezamenlijk buurtsport uit te bouwen. De komende weken is er overleg gepland met minister Vervotte over initiatieven in het kader van de aanvullende thuishulp. Ook met minister Bourgeois wordt overleg gepleegd, over de projecten inzake toerisme. Ook de andere politieke niveaus kwamen aan bod. Op lokaal niveau zijn er projecten ontstaan met verschillende lokale besturen in het kader van het jeugdwerkloosheidsplan. Dit gebeurde in samenwerking met de VVSG. Op provinciaal niveau werden er projecten opgezet in het kader van het Limburgplan. Op federaal niveau werd er gezorgd voor afstemming met de ministers van Binnenlandse Zaken en Werk voor de uitbreiding van het aantal Lijnspotters.

Wat de lokale besturen betreft, kan ik bovendien vermelden dat deze week het regiehandboek Lokale Diensteneconomie wordt voorgesteld, om lokale besturen te ondersteunen in de uitvoering van hun regierol. Hiertoe behoort ook de uitbouw van de lokale diensteneconomie. Daarnaast krijgt de VVSG extra middelen om in 2007 lokale besturen te begeleiden en te ondersteunen in hun regierol en bij de overgang van de actieplannen naar het nieuwe decreet.

Wat de bestaande projecten betreft, deel ik uiteraard uw zorg dat projecten die zinvolle, aanvullende en kwalitatieve dienstverlening aanbieden ook in de toekomst moeten worden voortgezet. Voor de recentere projecten opgezet in het kader van het Limburgplan en de jeugdwerkloosheidsplannen, het actieplan flexibele en occasionele kinderopvang en de Lijnspotters is er geen probleem, omdat ze reeds binnen het vooropgestelde kader werden goedgekeurd. Ook al lopen die projecten dus wat voor op de daadwerkelijke uitvoering van het decreet, ze zijn zo opgesteld dat ze zich naadloos inpassen in het decreet. Voor de projecten uit de fondsen en de actieplannen van de centrumsteden ligt dit wat anders, omdat zij de omschakeling van een enveloppenfinanciering naar een financiering per voltijssequivalent moeten maken.

Een antwoord geven op de vraag hoeveel projecten en arbeidsplaatsen worden bedreigd, zou op dit ogenblik veel te voorbarig zijn. Alle projecten kregen bij de vori-

ge verlenging al de krijtlijnen en aandachtspunten voor de overstap mee, zodat ze voldoende tijd hebben om zich maximaal te conformeren aan het decreetale kader. De evaluatie hiervan moet nog gebeuren. In juli 2006 werden de promotoren van de experimentele projecten door het Subsidieagentschap voor Werk en Sociale Economie ondervraagd over de toekomstige invulling van de klaverbladfinanciering en de mogelijke knelpunten.

Er konden twee soorten knelpunten worden onderscheiden waardoor de invulling van het klaverblad moeilijk te realiseren is. Ten eerste haalt het project te weinig inkomsten uit kleinschalige dienstverlening die gericht is op sociaal zwakkeren. Het gaat hier om 4 van de 51 projecten, samen goed voor een gesubsidieerde tewerkstelling van 8 voltijdse equivalenten van doelgroepwerknemers. Het gaat over de Buurtdiensten Gent-Noord, De Gritsel, Huize Godtschalck en Wijkresto en Co. Een tweede knelpunt is dat het project geen inkomsten verwerft, omdat het gaat over een maatschappelijke dienstverlening. Het betreft hier overwegend projecten die door de stad of de gemeente worden uitgevoerd, als onderdeel van de toeristische of technische dienst, voornamelijk dan de projecten die het onderhoud van fietsen en wandelpaden beogen.

Daarnaast kan ik nu al stellen dat initiatieven die in het verleden relatief weinig tewerkstelling hebben gecreëerd in verhouding tot de middelen die ze van Vlaamse overheid kregen, de omschakeling moeilijk zullen kunnen maken. In principe blijft hun huidig budget voor hen voorbehouden, dus dat is zeker niet het probleem, maar indien ze niet aan het gevraagde tewerkstellingsdoel kunnen voldoen, zal dat budget worden beperkt a rato van het aantal gerealiseerde voltijdse equivalenten. Zoals ik echter al zei, hebben de projecten een jaar de tijd om zich om te schakelen. We plannen een evaluatie vóór de zomer. In juni 2007 kan dan een recente stand van zaken worden gegeven. Afhankelijk van de resultaten zullen we proactief met de projecten naar oplossingen zoeken, waar mogelijk.

Daar de projecten in het kader van toeristische dienstverlening tot op heden volledig met Vlaamse middelen van Sociale Economie werden gefinancierd en voor de invulling van hun klaverblad afhankelijk zijn van cofinanciering van het stads- of gemeentebestuur en van het al dan niet participeren van het betrokken Vlaamse beleidsdomein, bevinden al deze projecten zich in een onzekere situatie. Het gaat om 14 projecten met een gesubsidieerde tewerkstelling van 32 voltijdse doelgroepwerknemers. Het gaat over Bredene, De Panne, Neerpelt, Zonhoven, de Koninklijke Maatschappij voor Dierkunde in Antwerpen, Bilzen, Blankenberge, Dendermonde, Dilsen-Stokkem, Herentals, Lommel, Tongeren, Voerstreek en Westtoer. Samenvattend kan ik zeggen dat de voornaamste uitdaging om de toekomst van deze projecten te garanderen, de invulling van de kla-

verbladfinanciering is. Aan het begin van de zittingsperiode hebben wij reeds aan de alarmbel getrokken bij minister Bourgeois. Er is op verschillende momenten overleg geweest. Een overzicht van de projecten werd hem bezorgd. Momenteel lopen de onderhandelingen met minister Bourgeois over deze projecten nog. Het is aan de minister bevoegd voor Toerisme om aan te geven welke projecten zullen worden voortgezet door middel van de klaverbladfinanciering van de lokale diensteneconomie.

Mijnheer Laurys, wat uw vraag over het Eenheidsdecreet betreft, klopt het dat we dit nog volop aan het onderzoeken zijn. Het is een zeer complexe materie. We verbinden dit ook aan de hervorming die minister Vandenbroucke ziet met betrekking tot cao 26. Ik vind dit belangrijk. Ik zeg niet dat de beide sowieso parallel moeten lopen, of dat er één gezamenlijke hervorming moet komen, maar de beide moeten minstens op elkaar worden afgestemd. Wij zijn immers bezig met een verruiming van de financiering in het kader van het Eenheidsdecreet, en zij plannen ook een evaluatie en een hervorming. Daarom moet dit toch enigszins sporen. Dat is zeker de reden waarom er sprake is van wat vertraging.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de minister, ik zal uw antwoord toch nog eens goed moeten bekijken. U hebt verwezen naar de Europese regels inzake staatssteun, maar twee jaar geleden was men daarvan al op de hoogte. De onzekerheid voor sommige projecten blijft dus. Tegen het zomerreces zou er duidelijkheid zijn. De vraag is wat de reactie van de gemeentebesturen is. Zo geeft het bestuur van mijn eigen gemeente bijvoorbeeld financiële steun aan enkele projecten. Misschien gaan andere gemeentebesturen zich engageren omdat die klaverbladfinanciering er komt. Is dat zo?

U verwees naar de ministers Anciaux, Vervotte en Bourgeois. Hoe zit het echter met die milieuconvenanten? Minister Peeters speelt toch een vrij belangrijke rol ten opzichte van de lokale besturen, in het kader van het Minafonds. De vraag die rijst – en ook rees bij de bespreking van het ontwerp van decreet – is hoe die klaverbladfinanciering zal worden gehanteerd. U stelt dat het wat voorbarig is om iets te zeggen over het aantal arbeidsplaatsen dat eventueel zou wegvallen. Ik ontvang signalen dat een aantal gemeentebesturen zich momenteel hiervan helemaal niet bewust is. Het is niet omdat u met de VVSG spreekt dat die 308 gemeenten daarvan op de hoogte zijn. U kunt wel handboeken uitgeven, dat is leuk en aardig. We hebben indertijd die discussie gevoerd en we hebben ervoor gewaarschuwd: het risico bestaat dat een deel van die projecten, die nu op een andere wijze worden gefinancierd, op de fles gaan door die klaverbladfinanciering. Dat is mijn vrees. Ik ben benieuwd hoe die klaverbladfinanciering nu zal verlo-

pen. De Raad van State heeft trouwens opgemerkt dat dit begrip veel te vaag was voor de concrete invulling.

Wat die toeristische projecten betreft, daar draagt de minister van Toerisme de verantwoordelijkheid voor. Ik heb eerst u ondervraagd. Ik zal nu al die andere ministers ondervragen. Ik vrees dat die klaverbladfinanciering een bedreiging vormt voor de tewerkstelling in een aantal projecten, omdat een aantal mensen zich niet realiseren welke financiële engagementen ze op zich moeten nemen in het kader van deze projecten. Ik weet niet of u zich daarvan bewust bent, maar het is niet omdat u met de VVSG spreekt, dat lokale besturen zich hiervan bewust zijn.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer Peumans, vanuit mijn ervaring als burgemeester vind ik dat we moeten geloven in de daadkracht van lokale besturen. U zegt altijd dat u een ‘communalist’ bent.

Er is sprake van goede projecten, die echt een meerwaarde bieden voor lokale besturen. Dan denk ik aan de Minawerkers. In onze regio voeren die al jaren taken uit inzake groenonderhoud en het rein houden van het openbaar domein. Als dat project morgen eindigt, dan ben ik ervan overtuigd dat het lokale bestuur er alles aan zal doen om het voort te zetten. Ik geloof in de lokale daadkracht.

Het kader is gecreëerd. Het regiehandboek kan een hulpmiddel zijn. Voor het overige moeten we inspelen op de kansen die er zijn, maar natuurlijk moet het kader worden afgewerkt. Mevrouw de minister, dat is natuurlijk een noodzakelijke voorwaarde. Er moet heel snel duidelijkheid komen over de vraag in welk kader we opereren. Wat dat betreft, steun ik de vraag van de heer Peumans. Daar moet zo snel mogelijk duidelijkheid over worden gecreëerd.

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Ik ben het er helemaal mee eens dat het kader er moet zijn en u moet mij daar maar in opjagen. Mijnheer Peumans, dat van Europa wisten we twee jaar geleden al. Als we het niet wisten, dan hadden we het wel moeten weten. Dat is mijn kritiek op mezelf en op mijn eigen diensten. Ze weten dat ook en ik heb me er bijzonder boos over gemaakt. Dat doet niet af aan het feit dat we ervoor moeten zorgen dat het nu in orde komt.

Voor de zomer moeten die zaken zijn afgerond. Dat is mijn job als minister van Sociale Economie. Ik moet de nodige besluiten op een goede manier afleveren zodat ze kunnen worden uitgevoerd. We hebben een politieke keuze gemaakt die ik ten volle wil blijven verdedigen

omdat ik erin geloof dat ze kan en zal werken. Lokale besturen moeten goed worden geïnformeerd. Deze brochure helpt, maar ze zal de middelen op lokaal niveau niet genereren. Er moet bereidwilligheid zijn op het lokale niveau om dit te doen, maar wij moeten de lokale besturen zo goed mogelijk informeren. Dan is het aan elk lokaal bestuur en aan elke collega-minister om al dan niet mee in het beleid te stappen. Als morgen een collega zegt: “Ik doe het niet.”, dan vind ik dat heel spijtig maar dan zullen we die projecten niet continueren. Ik wil daar heel duidelijk in zijn. Dat is de eerste reden waarom een project niet wordt gecontinueerd. De tweede reden is als het project kwalitatief niet goed genoeg is. Ook dan moeten we de moed hebben om in te grijpen. Ik zal dat samen met de bevoegde ministers doen daar waar de projecten niet de nodige resultaten opleveren. Dat is dan heel erg en we moeten er alles aan doen om de mensen die erin functioneren op te vangen. Het goede nieuws is dat we in een groei-scenario zitten, ook in de lokale diensteneconomie. Die mensen moeten dan in andere projecten kunnen worden opgevangen, maar we zullen geen projecten continueren die niet goed functioneren. Ik vermoed dat dit ook niet uw vraag is. In elk geval is 2007 het jaar van de waarheid wat betreft het uitwerken van de lokale diensteneconomie. De gemeenten die in dit model geloven, zullen aan mij niet alleen morele maar ook financiële steun hebben om dit uit te voeren.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de minister, voor mij is het engagement van ministers pas geloofwaardig als er kredieten in de begroting van 2007 zijn ingeschreven.

Een engagement is pas geloofwaardig als er in centen is voorzien. Wat de heer Van den Heuvel zegt, is terecht. Van projecten die door anderen worden gefinancierd, zal men vlugger geneigd zijn om te zeggen: “Laat maar komen!”. Van het ogenblik dat men zich financieel moet engageren, dan zegt men al snel dat er niet genoeg geld is. Ik zal dit blijven opvolgen. Als de uitvoeringsbesluiten er zijn, zullen we zien hoe de feitelijke invulling zal gebeuren.

De voorzitter: Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Mevrouw de minister, kunt u de uitvoeringsbesluiten aan de commissie overmaken als ze klaar zijn, evenals een exemplaar van de brochure?

Minister Kathleen Van Brempt: Dat komt in orde.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

